

wilde sandelig ogsaa gjøre dem selv stærkere i samme Maal. Og hvis nu disse bedende Ord ikke flaa an, nuvel, saa bliv ved, I magtesløse Magthavere, bliv ved det ene Aar efter det andet at komme med Forslag og se dem gaa til Grunde. I, der sætte Folkvilliens Kraft i, at der Intet udrettes, bliv ved, bliv ved at lade ethvert Forslag visne hen; lad os se kun, saavel Regjeringen som Folkerepræsentationen, synke dybere og dybere i Ringeagt i Indlandet og i Udlandet; lad os synke saa dybt, som det er muligt, men vid, at Ingen vil have Interesse for det Folk, som Intet kan udrette, og som ikke fortaar at leve. Det Folk, som ikke fortaar at leve, det dør, og det fortjener at dø. Lad os da synke dybere og dybere ned i Kjøvl og Folkethingsparlamentarisme, om der skal hoppes paa det høire eller venstre Ben, og glemme Fædrelandets Sag; lad os Alle tilhøbe synke ned i den fælles Ringeagt ikke alene i Indlandet, men ogsaa i Udlandet. Jeg har gjort, hvad jeg kunde. Jeg har bedet, jeg har besværgt dem om ikke at lade denne Sag visne hen, saa der ikke kommer noget Resultat eller Udbytte ud af den, og dersom nu mit Haab i denne Henseende skulde brikte, saa har jeg een Trøst, en eneste Trøst, og det er den, at jeg er dette Things Aldersformand, at de Aar, der ere tilbage, vel ikke kunne være saa mange, og at, hvis det jordiske Fædreland gaar til Grunde, saa har jeg et andet Fædreland.

Bausen: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke er tilstede i dette Dieblit, thi jeg skylder at erklære overfor ham, at de Udtryk, som jeg brugte før, og som efter den stenografiske Gjengivelse lød saaledes, at han skulde have sagt, at der maatte være Forhandelse ved det Skib, som blev bygget af Ministeriet Estrup, er feilagtig, idet hans Udtalelse ikke lød saaledes. Det er en Feil fra min Side. Min Udtalelse burde være gaaet ud paa, at der kom Forhandelse over det Skib, som blev bygget under ekstraordinære Bevillingsforhold, thi det er udtryffeligt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds efter Rigsdagstidenden godtgjort, at, da han fremkom med denne Udtalelse, var det netop i den Forbindelse, at Forhandelsen kun skulde gjælde under Forbehold af, at Skibet blev bygget under saadanne Forhold, som af ham bleve ansete for at være grundlovmæssig urigtige. Men jeg maa maaske benytte Leiligheden til blot at læse nogle Linier op af det Svar, som dengang fra min Side blev givet det ærede Medlem. (Stemmer: Det kan være det Samme, vi kunne selv læse det!) Jeg

svarede udtryffeligt dengang, at jeg var overbevist om, at den Forhandelse, som var udtalt over Skibet, naar det blev bygget under ekstraordinære Bevillingsforhold, ikke vilde gaa i Dpfylbelse. Samtidig skal jeg tilføie, at der var ogsaa et andet lignende Tilfælde med et Skib, der skulde være bygget til Farten Gotheborg—Frederikshavn, om hvilket den samme Udtalelse saald med et Ønske om, at Skibet maatte gaa under, saafremt Bevillingen dertil heller ikke var fremkommet paa en efter det ærede Medlems Mening grundlovmæssig Maade.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) berørte igaar og idag en Tanke, hvor jeg er enig med ham, for saavidt som ogsaa jeg tror, at det havde været gavnligt for denne Sag, om man havde benyttet den Tid, da man ikke troede med Nytte at kunne bringe den herind til Afgjørelse, til Nedsættelse af en Kommission, som kunde tage Sagen under Overveielse. Havde man sørget for i en saadan Kommission at faae de forskjellige Anskuelser repræsenterede, vilde man derved have haft et Middel til at faae en alvorlig og saglig Drøftelse istand, og mange vrangte Anskuelser vilde derved være blevne ryddede afveien. Men dertil kommer, at, medens det er saare let i en Forsamling som denne at sige Nei til ethvert Forslag, uden at være forpligtet til at stille noget andet istedet, er en saadan Fremgangsmaade ulige uvædseligere i en saadan Kommission, thi der drives man nødvendig bort fra det blot negative Standpunkt og ind paa et positivt. Det kan ikke nytte, at man der vil indskrænke sig til at sige Nei, der bliver stillet den Fordring til En, at man skal formulere sine afvigende Anskuelser i et bestemt Forslag. Derfor tror jeg, at det vilde have gavnet Sagen, om den havde været behandlet i en blandet Kommission, thi det vilde rimeligvis have lettet dens Gjennemførelse betydeligt.

Hvad var mit Standpunkt ved Forhandlingerne igaar? Det var at paavise, at den bedste Tjeneste, man kunde bevise Befæstningsagen i Dieblittet, var at søge at undgaa at komme ind paa en Realitetsbehandling, og jeg søgte ogsaa selv at give Exemplet i denne Henseende saa meget som muligt. Det var derfor, jeg ikke gif dybere ind paa de enkelte Bemærkninger, som det ærede Medlem for Middelfart havde fremført, og ikke fordi jeg troede, at min Stilling var saa overlegen, at en afvigende Bemærkning fra min Side vilde være tilstrækkelig til at fælde det ærede Medlems Udtalelser. Nei, jeg henviste det ærede Medlem til, at de Spørgsmaal, han havde bragt frem, vilde finde deres naturlige